

Mary Beijleveld

Drs. Mary Beijleveld
studeerde bedrijfskunde en werkt als
strategisch bedrijfsadviseur,
bedrijfsarchitect en Agile
projectmanager bij Approach
Experts Service.

Het voelde als een eer toen ik gevraagd werd om een column te schrijven voor Software Release Magazine (SRM). Mensen die mij kennen weten dat ik het fijn vind om stukjes te schrijven en soms denk ik dat ik interessante dingen te melden heb. Dus heb ik de uitnodiging aangenomen. In deze column ga ik de onderwerpen Service Oriented Architecture, Agile & leiderschap ter hand nemen.

Ordinair veel geld

Het is zowel ernstig als grappig om te merken dat wanneer ik veel van een onderwerp denk te weten, ik heel gemakkelijk aanneem dat een ander persoon minimaal op eenzelfde kennisniveau zit. Dat is in dit geval een beperking omdat ik als afstudeerscriptie bedrijfskunde SOA als onderwerp had, heel wat onderzoek heb gedaan, stapels boeken en artikelen heb gelezen en praktische ervaring heb opgedaan in SOA projecten.

Dus begon ik meteen te pennen over SOA en Agile en wat deze met elkaar te maken hebben. Maar dan bedenkt je dat schrijven in een vakblad voor software-ontwikkeling een andere tak van sport is dan een referaat schrijven, bloggen of meningen uitwisselen via chat, email of digitale netwerken.

Voor een column in een specifiek vakblad moet je voor een bepaalde doelgroep schrijven. U als lezer van Software Release Magazine weet veel over de informatietechnologische aspecten van SOA en hoe een service gemaakt moet worden. Mijn perspectief op SOA is die vanuit de managementvraagstukken en strategische innovatie. De vergelijking tussen SOA en Agile bewaar ik daarom voor een volgende keer en ik beperk mij dan nu tot SOA, en meer specifiek: tot het bedrijfskundig nut ervan.

Zonder SOA

Functionaliteiten waren slechts voor een specifiek proces, binnen een specifieke applicatie, per bedrijfsonderdeel of zelfs per divisie beschikbaar. Dit zorgde voor zogenoemde silo's: kolommen van functionaliteit.

De verwerking van gegevens en de uitvoering van taken waren met één bepaald proces verbonden zodat herbruikbaarheid van deze stukjes software niet mogelijk was. Daarnaast werden dezelfde gegevens op meerdere plekken opgeslagen en werden taken op meerdere afdelingen uitgevoerd (denk aan het onderhouden van klantcontacten).

Het ontwikkelen en onderhouden van ICT landschappen vergde hierdoor bijna ordinair veel geld en moeite.

Ik schrijf dit alsof deze situatie in de 'verleden tijd' plaatsvond, maar je treft deze heden ten dage nog maar al te vaak aan.

Met SOA

Met SOA als architectuurstijl en -middel hebben we uitzicht op een landschap dat bestaat uit kleinere, vindbare services waarmee je bedrijfsprocessen kunt samenstellen, anders kunt rangschikken en opnieuw kunt samenstellen. Omdat de code niet meer vastgebakken zit aan één proces, we noemen dat losgekoppeld, en processen autonoom zijn, kun je zowel de code als het proces hergebruiken en beide afzonderlijk wijzigen. Je bent in staat gegevens eenmalig op te slaan en op meerdere plekken en meerdere processen in een organisatie te gebruiken. Dat vermindert de gruwel van redundantie en meervoudig onderhoud. U zult herkennen dat de onderstreepte woorden enkele van de architectuurprincipes zijn waaraan een service moet voldoen.

Het bedrijfskundig nut is hieruit gemakkelijk te herkennen: flexibiliteit, beter (sneller) verandervermogen en hergebruik met uiteindelijk resultaat kostenbeheersing.

Er zijn meer kwesties die door middel van een servicegeoriënteerde architectuurstijl kunnen worden opgelost waarvan het - soms afgeleide- bedrijfskundig nut kan worden aangewezen. Zoals een kortere ontwikkeltijd van een nieuwe dienst (of product), mogelijkheid tot grotere winstmarge of een voor de klant aantrekkelijker prijsstelling. Met de technische mogelijkheden van nu is het, met SOA principes, zelfs relatief eenvoudig om aan alle zogenoemde Governance, Compliance en Assurance eisen te voldoen. Maar misschien heb ik het daarover ook nog een keer..... «